

Tisk a informace

Soudní dvůr Evropské unie
TISKOVÁ ZPRÁVA č. 11/22
V Lucemburku dne 20. ledna 2022

Stanovisko generálního advokáta ve věci C- 328/20
Komise v. Rakousko (Indexace rodinných dávek)

Podle generálního advokáta Richarda de la Tour je indexace rodinného přídatku a daňových výhod poskytovaných Rakouskem pracovníkům, jejichž děti mají trvalý pobyt v jiném členském státě, v rozporu s unijním právem

Pracovníci, kteří jsou státními příslušníky jiných členských států, musí mít v Rakousku možnost využívat stejných přídatků a daňových výhod jako rakouští pracovníci bez ohledu na místo bydliště jejich dětí, neboť přispívají na financování rakouského sociálního a daňového systému stejným způsobem jako rakouští pracovníci

Od 1. ledna 2019 Rakousko upravuje pracovníkům, jejichž děti mají trvalý pobyt v jiném členském státě¹, výši rodinného přídatku a různých daňových výhod² směrem nahoru nebo dolů³ na základě obecné úrovně cen v dotyčném členském státě⁴.

Vzhledem k tomu, že se Komise⁵ domnívala, že tato úprava a rozdílné zacházení, které z ní vyplývá především pro migrující pracovníky ve srovnání s vlastními státními příslušníky, jsou v rozporu s unijním právem, podala k Soudnímu dvoru žalobu pro nesplnění povinnosti proti Rakousku⁶.

Ve stanovisku z dnešního dne **generální advokát Jean Richard de La Tour navrhuje, aby Soudní dvůr vyhověl žalobě Komise a shledal, že úprava rodinného přídatku, slevy na dani na vyživované dítě, rodinného bonusu „plus“, slevy na dani pro domácnost s jedinou výdělečně činnou osobou, slevy na dani pro rodiče samoživitele a slevy na dani z důvodu výživného pro migrující pracovníky, jejichž děti mají trvalý pobyt v jiném členském státě, je v rozporu s unijním právem.**

Unijní právo⁷ totiž výslovně uvádí, že rodinné dávky, jako jsou rakouské rodinné přídatky a sleva na dani na vyživované dítě, nelze snížit nebo změnit z toho důvodu, že rodinní příslušníci příjemce bydlí v jiném členském státě. Stanovení výše těchto dávek v závislosti na bydlišti rodinných příslušníků tedy představuje zásah do práva volného pohybu přiznaného občanům Unie.

Podle generálního advokáta tedy není přípustné, aby členský stát ve své právní úpravě zavedl výjimku ze zásady striktní rovnocennosti výše rodinných dávek s tím, že tento požadavek lze splnit pouze z hlediska hodnoty, v souladu s cílem sledovaným vnitrostátním zákonodárcem, který spočívá ve vyrovnání rodinných výdajů.

¹ Nebo v jiném státě, který je smluvní stranou Dohody o Evropském hospodářském prostoru (EHP), či ve Švýcarsku.

² Jedná se o slevu na dani na vyživované dítě, jakož i o rodinný bonus „plus“, slevu na dani pro domácnost s jedinou výdělečně činnou osobou, slevu na dani pro rodiče samoživitele a slevu na dani z důvodu výživného.

³ Podle údajů Komise je koeficient úpravy pro Českou republiku 0,619, pro Německo 0,974, pro Itálii 0,948, pro Maďarsko 0,562, pro Slovinsko 0,79 a pro Slovensko 0,641. Jen v případě Švýcarska a Lichtenštejnska je výsledkem úpravy vyšší nebo stejná paušální částka jako v Rakousku.

⁴ Tato poznámka pod čarou se netýká české verze.

⁵ Podporovaná Českou republikou, Chorvatskem, Polskem, Rumunskem, Slovinskem, Slovenskem a Kontrolním úřadem ESVO.

⁶ Podporované Dánskem a Norskem.

⁷ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 ze dne 29. dubna 2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení (Úř. věst. 2004, L 166, s. 1; Zvl. vyd. 05/05, s. 72).

V této souvislosti připomíná, že **systém vytvořený na úrovni Unie, co se týče koordinace systémů sociálního zabezpečení, vychází z obecné myšlenky, že pokud migrující pracovník platí sociální příspěvky a daně v členském státě, musí mít nárok na stejné dávky jako státní příslušníci tohoto členského státu.**

Kromě toho konstatuje, že dotyčné částky jsou jednotné na celém území Rakouska bez ohledu na změny související s úrovní cen v Rakousku⁸ a že nejsou zohledněny skutečné výdaje související s konkrétními potřebami dítěte.

Navíc generální advokát konstatuje, **pokud jde o všechny dotčené výhody a dávky, že rozlišení použité v rakouské právní úpravě podle místa bydliště dětí se dotýká více migrujících pracovníků a představuje nepřímou diskriminaci na základě státní příslušnosti, kterou lze připustit pouze tehdy, je-li objektivně odůvodněná.**

Rakousko však nepředložilo žádný důvod, jenž by mohl odůvodnit tuto nepřímou diskriminaci, která je tím pádem neslučitelná s unijním právem⁹.

Generální advokát zejména podotýká, že podle zprávy rakouského Účetního dvora důvodem, který by mohl ohrozit finanční rovnováhu systému sociálního zabezpečení, není vyplácení dávek pracovníkům, jejichž děti mají bydliště mimo Rakousko, které představuje **přibližně 6 % výdajů** na rodinné dávky, ale nedostatek patřičné kontroly, pokud jde o poskytování těchto dávek.

UPOZORNĚNÍ: Soudní dvůr není stanoviskem generálního advokáta vázán. Úlohou generálních advokátů je zcela nezávisle navrhnout Soudnímu dvoru právní řešení věci, která jim je přidělena. Soudci Soudního dvora začínají nyní v uvedené věci rozhodovat. Rozsudek bude vydán později.

UPOZORNĚNÍ: Žaloba pro nesplnění povinnosti, směřující proti členskému státu, který nesplnil své povinnosti vyplývající z práva Unie, může být podána Komisí nebo jiným členským státem. Jestliže Soudní dvůr rozhodne, že došlo k nesplnění povinnosti, dotyčný členský stát je povinen vyhovět rozsudku v co nejkratší lhůtě.

Dojde-li Komisi k názoru, že členský stát rozsudku nevyhověl, může podat novou žalobu s návrhem na uložení peněžitých sankcí. V případě, že Komisi nebyla sdělena opatření k provedení směrnice, však Soudní dvůr může na návrh Komise uložit sankce již ve stadiu prvního rozsudku.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který nezavazuje Soudní dvůr.

[Úplné znění](#) stanoviska se na internetové stránce CURIA zveřejňuje v den, kdy je generální advokát přednesl.

Kontaktní osoba pro tisk: Balázs Lehóczki ☎ (+352) 4303 5499

Obrazové záznamy z přednesení stanoviska jsou dostupné na [Europe by Satellite](#) ☎ (+32) 2 2964106.

⁸ Podle údajů Komise.

⁹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 492/2011 ze dne 5. dubna 2011 o volném pohybu pracovníků uvnitř Unie (Úř. věst. 2011, L 141, s. 1).